

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/13/2015
Identifikačné číslo spisu:	3113220665
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3113220665.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne Sociálnej poisťovne - ústredie Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, proti žalovanému JUDr. Matúšovi Košarovi, Piaristická 276/46, 911 01 Trenčín, správca konkurznej podstaty úpadcu Pozemné stavby Púchov, s.r.o., v konkurze, Svätoplukova 1733, 020 01 Púchov, IČO: 31 629 733, o určenie popretej pohľadávky, konajúc o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2014-33 zo dňa 28. mája 2014, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/48/2014-33 zo dňa 28. mája 2014 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením krajský súd uložil žalobkyni, aby do 15 dní od doručenia uznesenia zložila na účet krajského súdu preddavok na trovy konania vo výške 309,35 €. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala určenia popretej pohľadávky. S odkazom na § 32 ods. 11 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z., podľa ktorého súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu, krajský súd uložil žalobcovi povinnosť zložiť preddavok na trovy konania vo výške 309,35 €. Krajský súd zároveň poučil žalobcu podľa § 32 ods. 11 veta druhá a veta tretia zákona č. 7/2005 Z.z..

Proti rozhodnutiu krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že uloženie preddavku považuje za nezákonné. Podľa názoru žalobkyne krajský súd pri svojom rozhodovaní nesprávne aplikoval zákonné ustanovenie § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z., lebo popierajúcim veriteľom nie je žalobkyňa, ale žalovaný, a preto z ustanovenia § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. nevyplyva, že má veriteľ, ktorého pohľadávky boli popreté správcom konkurzu, zložiť preddavok na trovy konania.

Žalobkyňa s odkazom na § 32 ods. 19 zákona č. 7/2005 Z.z. poukázala na nesprávnosť postupu správcu v procese popierania a akceptovania prihlásených pohľadávok predpísaných rozhodnutím, o ktorých rozhodovala ako orgán verejnej moci a tie sa stali právoplatnými a vykonateľnými. Poukázala tiež na § 4

ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb., podľa ktorého je žalobkyňa oslobodená od súdnych poplatkov. Z uvedených dôvodov žalobkyňa navrhuje, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a určil, že povinnosť žalobkyne zložiť preddavok na trovy konania je nezákonná.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) postupom podľa § 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom odvolacieho konania bolo posúdenie otázky, či žalobkyňi bolo možné uložiť povinnosť zložiť na účet krajského súdu preddavok na trovy konania.

Podľa § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu. Ak navrhovateľ preddavok nezloží, súd konanie zastaví. Ak popierajúci veriteľ preddavok nezloží, súd v konaní o určení popretej pohľadávky rozhodne, že popretie pohľadávky je neúčinné.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb., od poplatku sú oslobodení Slovenská republika, štátne rozpočtové organizácie, štátne účelové fondy, Slovenský pozemkový fond pri úkonoch a konaniach, ktoré vykonáva v mene Slovenskej republiky, Národný úrad práce a Sociálna poisťovňa.

Zo súdneho spisu má najvyšší súd za preukázané, že dňa 13.08.2013 podala Sociálna poisťovňa, ústredie Bratislava žalobu na určenie právneho dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia prihlásenej pohľadávky v sume 25.847,49 €. Listom zo dňa 29.07.2013, doručeným žalobkyňi dňa 01.08.2013, oznámil správca konkurznej podstaty - žalovaný, že popiera právny dôvod pohľadávky z dôvodu: Nepreskúmateľný právny dôvod, nepreukázaný vznik nároku, vymáhateľnosť popretá z rovnakých dôvodov. S neuznaním uplatnenej pohľadávky a s odôvodnením žalovaného sa žalobkyňa nestotožňuje.

Krajský súd v Trenčíne vydal dňa 28.05.2014 uznesenie, ktorým uložil žalobcovi podľa § 32 ods. 11 veta prvá zákona č. 7/2005 Z.z. povinnosť zložiť na účet krajského súdu preddavok na trovy konania vo výške 309,35 €.

Z ustanovenia § 32 ods. 11 zákona č. 7/2005 Z.z. vyplýva, že súd uloží navrhovateľovi a odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, zložiť preddavok na trovy konania vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za päť úkonov právnej služby podľa osobitného predpisu, v tomto prípade $61,87 \text{ €} \times 5 = 309,35 \text{ €}$.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd má za to, že Krajský súd v Trenčíne ako súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobkyňi uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy konania. Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd plne stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a odôvodnenie len dopĺňa na zdôraznenie správnosti.

Najvyšší súd konštatuje, že preddavok na trovy konania nemá charakter súdneho poplatku, a preto žalobkyňu od povinnosti zložiť uvedený preddavok nemôže zbaviť skutočnosť, že podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, je oslobodená od platenia súdneho poplatku. Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch stanovuje, ktoré úkony účastníkov konania ako poplatníkov sú spoplatňované a následne podľa Sadzobníka súdnych poplatkov je aj určená výška súdneho poplatku. Preddavok na trovy konania zákon č. 71/1992 Zb. neupravuje.

Najvyšší súd poznamenáva, že podmienkou vedenia incidenčného konania je preddavkovanie trov konania zo strany všetkých účastníkov konania okrem správcu. Zloženie preddavku súd uloží navrhovateľovi, t. j. popretému veriteľovi, ktorý podal incidenčnú žalobu, a každému odporcovi, ktorým je popierajúci veriteľ, t. j. každému veriteľovi, ktorý poprel pohľadávku navrhovateľa.

Z dôvodu, že sa napadnuté uznesenie netýkalo merita veci, najvyšší súd sa venoval iba rozhodovaniu, či žalobkyňi je možné uložiť povinnosť zložiť preddavok na trovy konania.

S poukazom na uvedené najvyšší súd podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 219 ods. 1 O. s. p. napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne potvrdil ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.